

[Anker Jørgensen]

og det er forslag, som har et socialt sigte, men det er også forslag, der ikke er præget af skattefiduser og den slags ting, der bestemt ikke fremmer den opsparing, vi skal have.

For det fjerde mener vi, det er nødvendigt at sige, at det individuelle forbrug ikke kan stige, i hvert fald ikke for den store del af befolkningen. Vi må sige, at visse grupper af befolkningen kan og bør have en forbrugsudvidelsesmulighed, men i det store og hele siger vi nej til forbrugsudvidelse; det har vi ikke råd til. Det er gået omvendt under denne regering. Der er det faktisk sådan, at de sociale grupper har fået forringet deres vilkår, for en dels vedkommende med helt op i nærheden af en femtedel af den levestandard, de tidligere har haft. Samtidig er f.eks. selskabernes indkomster steget med ikke mindre end 18 pct. Det er ulighedspolitik, så det batter.

For det femte ønsker Socialdemokratiet en reel overskudsdeling eller økonomisk demokrati-ordning. Vi vil heller ikke dér gå med til nye skattefiduser, som arbejdsministeren er stolt over at have fået gennemført. Vi ønsker en overskudsdelingsordning, hvor vi ikke uddeler penge til de enkelte til forbrug. Jeg ved godt, det er populært at gøre det, men det vil vi ikke. Vi siger, at midlerne ved overskudsdeling skal forblive i virksomhederne, være med til at skabe investeringer og arbejdspladser.

Sådan kunne jeg blive ved. Vi har også lagt et erhvervspolitisk program frem. Vi har fremsat forslag om, hvorledes vi skal finansiere en erhvervspolitik, og hvorledes vi skal finansiere i første omgang den mest nødvendige sociale genopretning.

Jeg synes, at statsministeren lader, som om vi ikke har problemer, og så fremstiller han oppositionens konkrete forslag til forbedringer af økonomien og de sociale vilkår på en måde, der virker ganske urimelig.

Jeg vil slutte med at sige noget om samarbejde. Det er Socialdemokratiets opfattelse, at det vil være muligt, når vi får et flertal bestående af Socialdemokratiet og SF, at etablere et samarbejde – af den enkle grund, at der på de ni af ti områder faktisk er meget stor overensstemmelse mellem Socialdemokratiets program og en stor del af det, Socialistisk Folkeparti står for.

Hvad er alternativet? Hvis Schlüterregeringen, firpartiregeringen, fortsætter, vil den være i en situation, hvor alt tyder på, at den skal støtte sig på Fremskridtspartiet, og med den aggressive Fremskridtspartipolitik, som vi også har hørt her i dag, vil det betyde, at partiet Venstres meget ekstraordinært konservative politik virkelig får mulighed for at slå igennem. Den situation ønsker vi ikke at opleve, og jeg håber, at befolkningen heller ikke ønsker det. Det vil valget naturligvis vise.

Grethe Fenger Møller (KF):

Da jeg forlod folketings salen, da vi fik frokostpause, var der én udenfor, der spurgte mig, om der skete noget spændende herinde i dag, og nyheden i formiddags var jo, at hr. Niels Helveg Petersen var blevet gjort til socialist. Jeg kan ikke sige, at hr. Anker Jørgensens tale er udtryk for noget særlig nyt. Hr. Anker Jørgensen brugte vendingen om statsministeren, at statsministeren taler med stærk stemmeføring. Nu tror jeg, at jeg kender statsministeren lidt bedre, end hr. Anker Jørgensen gør, og jeg kan godt sige, at den stemmeføring, statsministeren anvendte, ikke var særlig stærk. Hvis den virkede stærk på hr. Anker Jørgensen og Socialdemokratiet – og hr. Anker Jørgensen brugte også vendingen, at optimismen er pustet op – kan det da kun hænge sammen med én ting, og det er den totale form for pessimisme, afmagt, der har grebet Socialdemokratiet inden for de sidste 10–15 år. Der skal noget til for at kunne sige de ting, som både hr. Svend Auken og hr. Anker Jørgensen har gjort i dag. Hr. Anker Jørgensen brugte også vendingen, at meget lidt er lykkedes, og det var endda lige efter, at statsministeren havde haft ordet for anden gang i dag, og hvor vi havde fået mange grundige beskrivelser af, hvad der er sket. Er det meget lidt, at der er skabt mere end 200.000 nye arbejdspladser? Er det meget lidt, at rente og inflation er halveret, og at underskuddet på statsbudgettet er vendt til et overskud? Er det meget lidt, at halvdelen af alle tvangsauktioner er blevet fjernet? Er det meget lidt, at vi har færre bistandshjælpsmodtagere, færre langtidsløse og færre ungdomsarbejdsløse? Er det meget lidt, at industrien – de tal har vi set i dag – har investeret over 80 mia. kr. i produktionen? Er det